




Sagsnummer:	31	Navn:	Teghizan Vilma (Precup Rusalim)
Alder:	57	Ansøgt om:	Medicinhjælp
		Ansøgt om beløb	520 Lei pr. måned
		Bevilget beløb april 2013	1.000 Lei I alt
		Bevilget beløb Sep. 2013	1.000 Lei + 500 Lei fra Sponsor
		Bevilget beløb april 2014	1.000 Lei Medicinhjælp
		Bevilget beløb Sep. 2014	1.500 Lei - Vinterhjælp
			Torsdag d. 21. august 2014
<p>Det er med meget stor sorg og med blødende hjerte, at jeg for lidt siden modtog besked om, at Rusalim døde i morges.</p> <p>Kære Rusalim</p> <p>Jeg er dybt berørt over budskabet om, at du er gået bort.</p> <p>Du skal vide at jeg føler mig stolt over, at jeg fik lov til at være en del af dit liv.</p> <p>Vi to har lavet mange skøre ting sammen, ting som har bragt os to rigtig tæt på hinanden. Jeg har hele tiden syntes, at der dybt inde i dine brune øjne, var noget liv som bare ikke kunne komme ud og du har gang på gang vist, at det var rigtigt.</p> <p>Vi har leget med legetøj og trænet med diverse redskaber, vi har chokeret en ½ landsby, da jeg satte dig op i kørestolen og du begyndte at gå. Vi har sammen besøgt dit barndomshjem, du har vist mig, at du kunne græde og at du kunne kramme. Du havde ikke noget sprog, men jeg har hørt din stemme en gang da du bad mig om at blive.</p> <p>Vi har givet dig muligheden for, at kommunikere med din højt elskede Vilma, med vores hjemmelavede ja/nej kort. En mulighed du brugte til at fortælle hende, at du elskede hende.</p> <p>Jeg ved at du iflg. traditionen skal sove hjemme hos Vilma de næste 2 nætter, derefter kan du roligt tage af sted, vi skal nok passe godt på Vilma.</p> <p>Jeg elsker dig og du vil altid have en stor plads i mit hjerte.</p> <p>Hvil i fred min ven.</p> <p>Laila</p>			



April 2013	<p>Rusalim er vel nok lidt for ung til vores målgruppe, men med på turen har vi fået en gave, et penge beløb som kan bruges på en speciel sag, og det mener vi han er. Han har haft 3 hjerneblødninger og han er ikke i denne verden, han vinker til os da vi kommer ind og kan finde ud af at give hånd.</p> <p>Hans sprog er væk, og han har ingen mimik, han virker rigtig rar. Hans kone er en meget sød og behagelig dame, men hun har sit at se til, hun skal være over ham 24 timer i døgnet. Hans ben virker fint, og han bruger dem flittigt, hver gang hans kone er på toilettet stikker han af.</p> <p>Den stakkels kone har nok at se til, og det er umuligt for hende at have et arbejde, hun kan ikke forlade ham.</p>
September 2013	<p>Vi besøger Rusalim mange gange på denne tur. Jeg havde købet en hel del legetøj til Rusalim, jeg ville prøve at gøre ham lidt mere aktiv i hverdagen, så han måske kunne sove lidt mere om natten, og ikke stikke af i tide og i utide.</p> <p>Men sikken et chok, da vi kom, lå han i sengen mere eller mindre væk, min første indskydelse var, at han ikke ville overleve en uge mere, hans kone fortalte, at han havde haft endnu en hjerneblødning og at lægerne havde opgivet ham, der var ikke mere at gøre. De har taget hans hjernemedicin fra ham, fordi de ikke mener der er nogen aktivitet, noget som jeg helt klart ikke er enig i.</p> <p>Senere samme dag går vi igen ned til ham, med nogle stiklagner til hans kone, på det tidspunkt sidder han oppe på sengekanten, han giver hånd. Han hoster meget og har lidt svært ved at få hostet slimen op, jeg viser hans kone, at ved at banke ham let på ryggen og sørge for, at han ligger lidt højt med hovedet, kan hun hjælpe ham lidt.</p> <p>Han har svært ved at spise, så Karsten beslutter sig for, at han vil give hans kone en blender. Hun fik den dagen efter og er rigtig glad for den.</p> <p>Da jeg sidder der på sengekanten, og holder ham hånden, spørger jeg hans kone om jeg må prøve noget med ham, hvilket hun siger ja til. Inden vi tog af sted, havde jeg blandt andet købt en lille bold, lidt lige som en ballon med nupper på, den prøvede jeg at give ham, han tager den straks i hænderne og begyndte at rulle den frem og tilbage i hænderne. Hans kone vist ham, at han kunne trykke på den hvilket hans også gjorde.</p> <p>Et par dage senere ville jeg udfordre ham igen, denne gang fik han et plastik æg med ris i, jeg tog hans hånd op til øret og viste ham, at hvis han rystede den sagde den lyde. De første forsøg gik ikke så godt, men så kom der ellers gang i den.</p> <p>Mit sidste forsøg med ham var, at prøve at give ham en trænings elastik, sådan en med et håndtag i hver ende, jeg ville give ham den ene ende og selv holde i den anden, men den herre ville det anderledes, han tog begge håndtag og begyndte at vise os hvordan man bruger sådan en "fætter".</p>



	<p>Jeg har holdt Rusalim i hånden mange gange, og hver gang er det mig der har taget hans hånd, men efter vores lille leg, er det ham der tager min hånd og holder den længe, det er som om han gerne vil sige noget.</p> <p>Når jeg tænker på ham og det gør jeg hele tiden, så bliver jeg mere og mere overbevist om, at hans hjerne fungerer på et eller andet plan. Jeg har talt med et par kloge mennesker der har forstand på det her, og de fortæller mig begge 2, at der er en chance for, at han forstår alt hvad der sker omkring ham, men at han ikke kan gøre opmærksom på det. Det får det til at løbe koldt ned af ryggen på mig, tænk hvis man sidder fanget i sin krop og ingen finder ud af det.</p> <p>For at dette ikke skal være Rusalim's skæbne har jeg i samråd med disse 2 mennesker, besluttet mig for endnu et forsøg.</p> <p>Jeg laver et grønt ja kort og et rødt nej kort til ham, Hans kone skal så prøve, at stille ham simple ja/nej spørgsmål som han så skal svare på ved hjælp af kortene.</p> <p>Hvis dette lykkes skal hun så prøve at gå lidt videre, nemlig med hjælp fra et piktogram, billeder der viser forskellige ting, en seng kan være symbolet for at være træt, en tallerken for at være sulten osv. På den måde kan han ved at vælge et billede gøre hende opmærksom på hvad det er han vil.</p> <p>Hvis dette også lykkes, har jeg købt nogle magnet bogstaver og en magnet tavle, der vil give ham mulighed for at skrive, hvis han vel og mærke er i stand til det.</p> <p>Det er mit håb, at jeg bliver færdigt med dette i denne uge, jo før det kommer af sted jo bedre.</p> <p>Bare vi rammer plet, det vil gøre det så meget nemmere for dem begge 2.</p> <p>Han får 1.000,00 Lei af foreningen og en flot gave af Hanne på 500,00 Lei</p>
Oktober 2013	<p>Hvis der skal udnævnes en succes sag på denne tur, er vinderen helt klart Rusalim.</p> <p>Som jeg fortalt jer, rejste jeg hjem i september med en meget grim fornemmelse i maven, nemlig at Rusalim er fanget i sin egen krop uden mulighed for at kommunikere.</p> <p>Cheme undersøgte ham og kom frem til det samme resultat.</p> <p>At få den besked var fantastisk, vi besluttede på stedet, at afprøve mine små ja/nej kort, og miraklet ville, at Rusalim fattede budskabet og klarede, at svare på enkelte spørgsmål hvor der kun var et rigtigt svar. Endnu større blev det, da hans kone spurgte ham og han elskede hende og han svarede ja.</p> <p>Rusalim blev ved med at forundre os, han fik en kørestol uden fodstøtter og i løbet af et par minutter havde han fundet ud af hvordan sådan en sag virkede. I gården er der et hul og da han skulle over dette hul satte rullestolens små hjul sig fast, alle ville hjælpe ham men jeg bad dem lade være, efter et par mislykkede forsøg traf han en fantastisk beslutning, han gik lidt baglæns i kørestolen tog tilløb til og kom på den måde næsten over hullet.</p>



	<p>Jeg gik en tur med Ruslim ud på gaden, han sad i sin kørestol og gik med benene, det gik over alt forventning, det eneste problem han har, er at han ikke kan se grøftkanten. På denne tur kom vi forbi hans søsters hus, jeg spurgte ham om han viste hvor hendes hus var, der var ingen tvivl han løftede fingeren og pegede. Ved synet af huset ved siden af sin søsters blev han meget ivrig, det vist sig, at det er hans mors hus, med hjælp fra jeg ved ikke hvor mange mennesker, fik vi ham slæbt ind i huset, det virkede som om det var en stor oplevelse for ham.</p> <p>På vej ud fra huset kom hans søster, det udløste en masse tårer og pludselig gik det op for mig at han også er i stand til at vise følelser. Vel hjemme igen satte jeg en træet Rusalim i solen og da jeg ville sige farvel til ham, gjorde han noget jeg aldrig ville tro han var i stand til, han løftede sine arme og gav mig et knus, og manden der ikke har noget sprog sagde lige pludselig til mig, "blev her". Hold da op den trak tårer.</p> <p>Hvad der skete på de få dage vi var der, var noget nær et mirakel, han fik på et tidspunkt udleveret bogstaverne a, b og c og tallene 1, 2 og 3, dem lykkedes det ham, at sætte op i rigtig rækkefølge. Desværre kom han også ud for et lille uheld, han sad i kørestolen ude i gården og fik åbenbart lyst til at komme lidt på skovtur, men som sagt kan han ikke se grøfter og kanter, så han kørte fra ned på græsset, dette resulterede i en flyvetur ud af kørestolen, han kom ikke noget til og blev ikke bange for stolen.</p> <p>Den dag jeg sagde farvel til Rusalim lå han i sengen, jeg forklarede ham, at jeg skulle hjem til Danmark, men at jeg ville komme igen, han græd og viste med sine hænder at jeg skulle blive, åh det var svært, at sige farvel, men jeg ved, at hans kone vil arbejde videre med ham til vi kommer igen.</p> <p>At sige farvel til hans kone Vilma, var heller ikke nemt, hun græd af glæde og ville så gerne give os en gave, som tak for det vi havde gjort for hende og Rusalim. Jeg ved godt at vi har givet dem et nyt liv, et liv hvor de pludselig er i stand til at kommunikere, og et liv hvor Rusalim også er med til at sætte dagsordenen.</p> <p>Jeg fortalt Vilma, at den bedste gave hun kunne give var, at fortsætte med at udfordre Rusalim så han kan få et liv, der er så tæt på normalt som det nu kan komme.</p> <p>Historien med Rusalim gør mig vred, hvor ville jeg gerne have fingre i den læge, der bare gav op og lod dem sejle deres egen sø, han skulle skamme sig og måske se sig om efter et andet job.</p>
April 2014	<p>Jeg havde glædet mig rigtigt meget til at se ham igen, men jeg syntes det ser skidt ud. Han har haft besøg af sygeplejerske og fysioterapeut hver dag i den tid vi har været der, og har trænet rigtigt flittigt.</p> <p>Men det er som om, han kravler længere og længere ind i sig selv. Han var så god til det med ja/nej kortene sidste gang, men denne gang gør han kun nogle små forsøg, der ikke lykkedes særligt godt for ham.</p>



	<p>Jeg er rigtig bange for, at han ikke er der næste gang, det samme tror jeg Vilma er. Hun er normalt en stærk pige, men denne gang brød hun totalt sammen, hun hulkede i mine arme og kunne slet ikke stoppe igen.</p> <p>Hun trænger så meget til bare 5 minutters Vilma tid hver dag, det er enormt hårdt at passe en mand der er så syg. Jeg prøver at forklare hende, at hvis hun ikke passer på sig selv, så kan hun heller ikke passe på Rusalim. Hun må også have vendt stemningen i huset, der kommer masser af besøg og det er dejligt for hende, hvis det ikke var fordi, rigtig mange af dem bare sætter sig ned og ser kede ud, ja det er sørgeligt, men han er ikke død, prøv at sætte lidt fut i huset og få lidt glæde ind.</p> <p>Hun er så bange for, at der er nogen der skal sætte en finger på hendes hus, derfor bruger hun meget energi på at gøre rent. Jeg prøvede at forklare hende, at hvis de damer ikke kunne tåle støvet så kunne de måske selv fjerne det, og ellers måtte hun lave gennemtræk derhjemme, så skulle de fleste nuller mænd nok forsvinde.</p> <p>Det er rigtig svært for Vilma og jeg forstår hende så godt, men hun skal passe på sig selv ellers går det galt. Hvad fremtiden bringer ved jeg ikke, men jeg frygter det værste.</p> <p>Der var dog 2 positive ting, da han blev spurgt hvor jeg var, rakte han mig hånden, og da jeg gav ham pengene vidste han også godt hvad det var, de kom fluks i brystlommen.</p>
September 2014	<p>Vi har valgt ikke at lade Vilma i stikken efter Rusalims død. Vi kigget på hendes budget og det ser faktisk rigtig skidt ud. Det er således at Vilma og Rusalim er sigøjnere, og i sigøjnernes verden kan man blive gift bare ved at aftale at man er gift, man skal ikke på rådhuset.</p> <p>Det er også fint nok så længe alt går godt, men når den ene part så dør, så står man i problemer til halsen.</p> <p>Hvis man er rigtig gift vil den længst levende få halv dele af den afdødes pension, men da et sigøjner bryllup ikke er legalt så sker dette ikke, de får ikke en krone.</p> <p>Dette gør at Vilma nu sidder med en lille pension og udgifter der rent faktisk i vinter månederne er højere end hendes pension.</p> <p>Vilma skal en tur på hospitalet, jeg havde håbet at hun var kommet af sted, men hun ville vente til jeg kom, vi har aftalt at nu er det nu og det har hun lovet.</p>



Støtteforeningen

Hjælp de ældre i Rumænien

CVR. 3356 8800

lc@kcrevi.dk

Tlf. 2946 2003



Oktober 2013